

*Dalszy ciąg Wyroku Najjaśniejszego
Pana względem Urządzenia Admi-
nistracji żywności dla Woysk Xię-
stwa Warszawskiego.*

Odsyłanie Rapportow.

Art. 40. Każdy Dozorca magazynu, o-
bowiązany jest przesyłać przynajmniej co
dziesięć dni raport o stanie swego magazynu,
tak co do produktów jak i pieniędzy, a to
wiedząc exemplarza do Kommissarza wojen-
nego utrzymującego Polisyę, w drugim do In-
spektora żywności dywizyonalnego.

*Inspektor obowiązany jest uwiadomić
Prefekta o odstawieniu produktów.*

Art. 41. Inspektor donosi Prefektom, każ-
demu stosownie do jego okręgu o następnem
odstawieniu produktów, i także raportą Or-
donatorowi dywizyi i Dyrektorowi Naczelne-
mu przesyła.

*Sposób zapewnienia wpływu produ-
ktow zakupionych.*

Art. 42. Każdy wpływ produktów za-
kupionych, jest zapewniony przez wywód
słowny Kommissarza wojennego, ułożony pod-
ług opinii, osób przyśięgłych i biegłych w
takowym przedmiocie, wykazujący gatunek,

miarę lub wagę obiektow do magazynu odsta-
wionych. Jeden exemplarz wywodu słowne-
go podpisany przez Kommissarza wojennego
we złotych następujących godzinach ma być
odeśłany O donatorowi dywizyi, który go na-
tychmiejst Ministrowi wojny przesyła.

*Miary i wagi podług których produkta
mają być odbierane.*

Art. 43. Zboże z repartycyi pochodzące, od-
biera się na korzec Warszawski, a słoma siana
na setnary wagi Francuzkiej. Rachunki więc
dochodu i wydatkow, stosowane do tych miar
i wag ułożone być mają.

Zboże mierzy się pod strych, bez wy-
magania od Kontrybucantow żadnego nadlat-
ku.

Stosunek miar Polskich.

Art. 44. Wszystkie zaś inne zboża od-
stawione do magazynow w ziarnie, mają być
odebrane na miarę do której i Dozorecy ma-
gazynow mają się stosować w układaniu ra-
chunkow. A chociaż w tej mierze zapobiedz
wszelkiem nadużyciom, stanowimy, że wi-
nien trzymać.

Korzec pszenicy 172 funtow Francuzkich
Korzec żyta 164 funtow Francuzkich.

Korzec grochu 200 — — — — —

tak w rachunku przyjętemi będą.

Stanowimy oraz, że na sto funtów pszenicy lub żyta, rachowanem bydź ma 82 funtów mąki pyłowej i piętnaście funtów otrąb wagi Francuskiej.

Na cetnar Francuzki, rachowanem bydź ma sto dwadzieścia jeden funtów Warszawskich.

Art. 45. Lubo w artykule 43cim postanowieniem zostało, że zboże z repartycji pochodzące odbieranem bydź ma na korzec Warszawski, wolno stoli Kontrybuentom dostawić i na wagę, stosownie do przepisow artykułem poprzedzającym obiętych: to jest. dostawka 172 funtów Francuzkich pszenicy.

— — 164 — — — — — żyta.

— — 200 — — — — — grochu.

na korzec rachowaną i przyjętą będzie.

Remanent zbywający w magazynach uważany za własność Skarbu.

Art. 46. Jeżeli superata z wagi wynikać, czy remanent zbywający, w którymkolwiek magazynie okaże się, tedy ma bydź uważany za własność Skarbu. Tym końcem spiszą Kommissarze woieni corocznie dala pierwszego Stycznia Inwentarz produktow znajdujących się w każdym magazynie, a ułożywszy Bilans przychodu z wydatkiem w rachunkach kwartału każdego przyjętych wiani są porównywać remanent magazynu z tem, co istotnie znaleźli, a to w celu odkrycia superaty i umieszczenia oney w rachunkach Dozorcy; jeden exemplarz Inwentarza tego natychmiast ma bydź przestany Ordonatorowi dywizyi, który z niego zdzie bezpośrednio serawę Ministrowi Woyny, a drugi oddany będzie Inspektorowi dywizyonalnemu, który go Dyrektorowi Naczelnemu przesyła.

T Y T U Ł I V.
D y s t r y b u c y a.

Taryffa Racyow dla woyska.

Minister Woyny przepisze i poda do naszego potwierdzenia Taryffę racyow żywności wszelkiego gatunku, mających bydź wydawanemi Woysku kaźdey broni, Officyerom Sztabu głównego, Inspektorom i Podinspektorom popisow, Kommissarzom Ordonatorom i Kommissarzom woiennym, tudzież Emplouowanym przy Administracyi woienney.

Obwieszczenie Taryffy woysku.

Art. 48. Minister woyny zawiadomi o tej taryffie całe woysko przez rozkaz dzienny, który równie ma bydź wręczony Naczelnemu Dyrektorowi, aby go przesłał wszystkim empoiowanym pod jego władzą zostającym, z napomnieniem ścisłego zachowania. Uwiadomi także Minister Woyny o Taryffie Inspektorow i Podinspektorow rewizow, Kommissarzow, Ordonatorow, i Kommissarzow woiennych, aby kaźdy, ile do niego należy, dopilnował w konania oney.

Przesłanie wyszczególnienia Kommissarzy woiennych i Kommandantów Placu Dyrektorowi Jeneralnemu.

Art. 49. Przez tego, Minister Woyny, prześle Dyrektorowi Jeneralnemu listę nominalną Kommissarzy woiennych i Kommandantow woyskowych, upoważnionych do wizowania Bonow, tam gdzie się magazyny znajdują. A takową listę Dyrektor Jeneralny przestac winien Dozorcom magazynowym.

Przepisy względem wydawania Bonow.

Art. 50. Kaźda z osobna strona biorąca oddzielnie, na kaźdy gatunek żywności Bonu drukowane wydawac będzie, których ilość i gatunek racyi, imię, nazwisko i ranga strony biorącej, iako też pułk, batalion i kompaniis albo Sztab, do którego należy, wyraźnie literami zapisane, przez stronę biorącą podpisane,

a przez Kommissarza wojennego wizowane być m ię. W niebytu sei Kommissarza, Kommandant woysk wy do tego upoważniony, a gdy tego nie będzie, Burmistrz czyli Woyt miejscowy Bony wizować powinien. Wizujący odpowiedzialnym jest za wszelkie przeciwko Taryfście uchybienia. Skrobane lub poprawione Bony przyjęte nie będą. Bony zaś legalne (stosowne do powyższych przepisów) natychmiast zaspokoione być powinny.

Art. 51. Dla przechodzącego Woyska w większych lub mniejszych oddziałach, iako też i dla pojedynczych woyskowych w podróży będących, bony na żywność i furazę inaczey wydawane ani wizowane być nie powinny, iak tylko stosownie do udzieloney przez Kommissarza wojennego dla tychże oddziałów lub pojedynczych woyskowych karty podróźney (fenille de route) w której wyrażone będą, ilość i gatunek racyi, dla każdego stopnia należnych, oraz miejsca dystrybucyonych, Rady Administracyjne korpusow lub Kommandanci oddziałów w marszu będących, niemniej każdy woyskowy pojedynczo podróż odbywający, zapiszą wyraźnie literami na swych respective kartach podróźnych, ilość i gatunek, odebranych rzeczy, co również i Magazynier miejscowy podpisem swym zaświadczyć powinien.

(Reszta potem.)

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
W pałacu Naszym w Dreźnie dnia 8
miesiąca Września 1810.

FRYDERYK AUGUST,

Z Bożey łaski Król Saski, Xiążę Warszawski, &c. &c.

W zamiarze zaprowadzenia do kraiu Naszego Xięstwa Warszawskiego Fabryk Saletrzaneych, na przedstawienie naszego Ministra

Spraw Wewnętrznych, i po wystąpieniu Naszey Rady Stanu, poślan w liśmy i stanowieniem:

Art. 1. Wszelkie Fabryki Saletry, i Fabrykanci, zostaną pod dozorem i opieką Administracyi kraiowey.

Art. 2. Każdemu, bądź to mieszkańcowi kraiu Naszego Xięstwa Warszawskiego, bądź to przybywającemu z obszych krajow; wolno jest założyć Fabrykę Saletrzaną w całym obwodzie Xięstwa Warszawskiego.

Art. 3. Ktokolwiek sobie życzy założyć Fabrykę Saletrzaną, winien się naprzod zgodzić z Dyrekcyą Artylleryi, o ilość i cenę Saletry dostawić się tey mającey; poczem z uzyskanym od Dyrekcyi Artylleryi kontraktem, ma się udać do Prefekta respective Departamentu, w którym zakład ten czynić zamieszce, i tam oświadczenie zamiaru swego do Protokołu poda; Prefekt zaś wyznaczy mu okrąg, w którym wyłącznie wyrabiać może.

Art. 4. Każdy Entreprenier może być pewnym szczególnaey Protekcyi w zdarzeniu, w którym o słuszną pomoc Rządową doprosić się będzie.

Art. 5. Wolno będzie każdemu Entreprenierowi w oznaczonym mu okręgu kopać, gdzie się ziemia Saletrą napełniona znajdzie, iako to we wszystkich ruinach gmachow i rozwalinach, zaniesionych piwnicach, w stajniach skarbowych, woyskowych, tudzież w karczmach, oborach, owczarniach i gruntach, w dobrach narodowych za porozumieniem się z dzierżawcą, mianowicie co do czasu, kiedy kopanie materyałow w zabudowaniach bez widoczney szkody dzierżawcy nastąpić może; w karczmach zaś, oborach; owczarniach i gruntach, do partykularoych należących, tylko za ugodą lub po uzyskanem zezwoleniu właściciela, w cren Podprefekci, Burmistrze i Woyci pomocą Entreprenierom być powinny

Art. 6. Tak Entrepreneur, mayster, jako i robotnicy jego, wolni bydź mają od wszelkiej opłaty podatku Patentowego, dopóty, dopóki ciągle przy Fabryce Saletrzanej pracować będą. Zabudowania zaś do Fabryk Saletrzanych nowo wystawionych, od wszelkich ciężarów publicznych przez lat piętnaście wolnemi także będą.

Art. 7. Każdy Entrepreneur, maystrowie i uczenie, przy Fabrykach Saletrzanych, dopóki sami istotnie tym przedmiotem czyli fabrykowaniem Saletry trudzić się będą, od konskrypcyi wolnemi bydź mają.

Art. 8. Żaden Entrepreneur nie może bydź pociągnięty do dostawienia koni przy Fabrykacyi użytych lub podwoju na posługę wyskową.

Art. 9. Nie wolno będzie Entrepreneurowi przedawać nikomu Saletry, dopóki nie dostawi Dyrekcyi Artyleryczney il. ści, do której każdy zakładający warsztat zobowiązał się.

Wykonanie tej Naszey woli, Naszym Ministrom, w czem do którego należy polecamy, i umieszczenie w Dzienniku Praw nakazujemy.

(Podp.) Fryderyk August.
(L.S.) przez Króla

Zgodno z oryginałem [Minist. Sekr. Stanu.
Felix Lubieński, Stanisław Breza.

Minister Sprawiedl. Zgodno z oryginałem
(L.S.) Minister Sekr. Stanu

Ant. Joneman, Sekr. Gen. Stanisław Breza.
Z Drezna d. 20. Września.
(Z Gazety Berlińskiej.)

Onegday piesza i konna artylerya pod rozkazami Jenerała Gersdorffa czyniła przed J. K. Mcją obroty. Akademia artyleryi usyłała szatki, który służył za miejsce obrotom, potem strzelano do niego z wszystkich bateryy, a nakoniec szturmem zdobyty został od

obecney pieszoty. J. K. Mć odkazał swoje ukontentowanie tak względem odbytych obrotów, jako też względem poczynionych (doga-danych odmian w artyleryi. Inne woyska nasze czyniły obroty w miejscach swoich stanowisk. Mowią o pomnożeniu woyska i wybraniu kilku tysięcy rekrutów.

D. 16 przedstawiony był J. K. Mci najstarszy syn Pruskiego Feldmarszałka, Hrabięgo Kalkreuth.

Hrabia St. Leu (były Król Hollenderski) bawi jeszcze w Töplitz, i nie widac najmniejszego przygotowania do jego wyjazdu. Mniemają, iż zimę przepędzi w okolicach Drezna, ażeby z wiosny mógł na nowo rozpocząć tam kąpiele.

Do Lipska przybywa teraz bardzo wiele bawelny, konopi, juchtowych skor i innych północnych płodów z Rosy. Widzieć można 100 razem idących kibitek jednokrotnych, a każda wiezie 8 centnarów ładunku.

Onegday przybył tu goniec z Paryża od Xcia Neufszatelskiego, przez którego doniósł naszemu dworowi o rozwiązaniu jego małżonki.

Tajny radca, Baron Just, powrócił wczoraj z Paryża, gdzie posłany był z zleceniami od J. K. Mci.

Z Paryża d. 18. Września.

Wicekról Włoski powrócił z podróży około brzegów Adrytyckich d. 10 b. m. do Medyolanu.

Marszałkowie Soult i Mortier obahodzili najświetn'ey urodziny Cesarza w Sewilli balami, walką byków, &c.

Jenerał Armstrong, poseł zjednoczonych stancw Amerykańskich, wyjechał stąd przez Bordeaux do Ameryki. P. Rufsel nastąpi jego miejsce jako sprawujący interesu. Mowią, iż przed wyjazdem odebrał jeszcze notę, która

zawiera: 1 Ze Amerykańskie okręty, które do 1 Listopada zawiną do Francji, podlegają tylko rozporządzeniom wyroków Berlińskiego i Medyolańskiego, a żadnym innym. 2 Ze wyrok pod d. 23 Marca 1810 natychmiast odwołany został, jak tylko rząd Francuzki dowiedział się, iż zjednoczone stany zniósły embargo na okręty Francuzkie. 3 Ze wszystkie Amerykańskie okręty, które nie dozwolą się przetrząść Anglikom na przyszłość bez truności zawiać do portow mogą i z nich odplywć. 4 Ze Cesarz dał pozwolenia Amerykańskim okrętom, i że z obeych bander jedynie Amerykańska one otrzymała. 5 Ze Amerykańskie okręty wpuszczone do Francji będą jak skoro ładunek ich składa się z Amerykańskich przedow i jest na rachunek Francuzkich lub Amerykańskich kupców. Dowiadujemy się daley, iż rząd przyrzekł wynagrodzić wartość zebranych okrętow na mocy wyroku d. 23 Marca 1810, jak skoro dowie się, iż w Ameryce też samo uczyniono względem własności Francuzkiej.

Monitor zawiera rapport Xela Eslingi, Marszałka Meiseny, stwierdzy *la Conception* pod d. 30 Sierpnia, względem oblężenia Almeida. Załoga w tej twierdzy, która w niewolę wzięta została, składała się z 5000 Portugalczyków. Przy Angielskim Pułkowniku Cox znajdowało się w Almeidaie 2 tylko Angielskich officerow. Wspomniany Marszałek donosi także Ministrowi wojny, iż z Portugalskiej milicyi, która na mocy kapitulacji poyść mogła do domow, gdy okazała ochotę wnieść w służbę Francuzką, utworzył korpus pionierow a 1200 ludzi złożony, i że przyjął także w służbę Francuzką 24ty pułk liniowey piechoty Portugalskiej. Będzie jednak zawize miał baczne oko na te woyska i w mniey tylko ważnych miejscach

używać ich będzie.

D. 7 uczuć się dabo w Russell. a d. 10 i 11 w Brest lekkie trzęsienie ziemi.

W tych dniach sprzedana tu będzie 11,000 książek liczną biblioteka po Rady stanu Fourtroy.

Mowią, iż J. Królowiczaowska Mość Następca tronu Szwedzkiego przedsięwzięcie d. 19 lub 20 b. m. podróż do Szwecyi.

Z Rzymu d. 7. Września.

W dniu uroczin Napoleona widziano tu raz pierwszy tak wielką ilość mozaikowych, mechanicznych i innych drewnianych robot, i towarow fabrycznych na widok publiczny wystawionych. Większa część rękodzielnikow otrzymała złote i srebrne medale. W dniu tym odprawione zostało *Te Deum* w kościele *Maria Rotonda*, pierwszym arcydziele dawney archidektury Rzymskiej. Wystawiony w kościele tron Cesarza otaczała nowa z Rzymskiej szlachty gwardys. Po południu odprawily się w obecności 112,000 widzow na placu Navona wyścigi konne.

Rzymsey Weterani, którzy rozstawionemi są na brzegach naszych, czynią wielkie przystugi przeciw Anglikom. W tych dniach płynęła flotylla z ładownych bark złożona z Civitavecchia do ujścia Tybru pod zastoną dwoch zbroynych szalup. Nieprzyjacielska fregata wysłała wszystkie swaie szalupy do zabrania tego konwoiu. Weterani przpieszyli natychmiast barkom na pomoc i wsparci oddziałem liniowego woyska uratowali ogniem z ręczney broni ten konwoy.

Z Berna d. 12. Września.

Cesarzowa Jozefa i Królowa Hollenderska, które w przeszłym tygodniu odwiedziły dolinę Chamouni i z Montavert przypatrzyły się lodowniom pod górą Montblanc, spędziane tu są w tych dniach z Neufchatel, gdzie

się teraz znajdują. W. Xżna Konstantynowa Rosyjska, która używa kąpieli w Schiazman, spodziewana tu także jest w tę jesień.

Z Neapolu d. 3. Września.

Ostatnie listy z głównej kwatery Królewskiej w Pizie pod d. 29 Sierpnia, donoszą jeszcze o zdarzeniach d. 26 i 27 Sierpnia co następuje: Węstanie przez Króla d. 26 w nocy 20 zbrojnych szalup z stanowiska Punta del Pezzo przeciw brzegom Sycylijskim i wystąpienie większej części zbrojnych statków przed toż stanowisko, było dobrze wypracowane podjęciem, dla zwabienia d. 27 Angielskiej floty w tę okolicę. Co Kapitan Bausan i rozumni sterownicy przewidywali to nastąpiło w rzeczy samej. Nieprzyjacielską flotyllę nnośli pęd wody ku północy. J. K. Mość dał w tę samą chwilę znak wojsku do wsiadania na przewozowe statki, dla wylądowania. Powszechne okrzyki: *Niech żyje Cesarz! Niech żyje Król!* waśnity się pomiędzy szeregami żołnierzy i wszyscy śpieszyli na statki. Wylądowanie byłoby nieomyślnie nastąpiło, gdyby wiatr nie był Angielskim wojennem i zbrojnym szalupom posłużył do załęcia zbrojnej linii przed Melfyną. Kapitan Bausan, który zastąpić miał wylądowaną flotyllę, stoczył potem, będąc od innych dywizyj zbrojnych szalup dzielnie wspierany, szczęście godziną z nieprzyjacielem walkę. Przewozowe zaś statki musiały z największym zmartwieniem znieść pod baterie Kalabrii powoici. Tak to wielkie wydarzenia w wojnie zależą często od przypadku. Uszkodzone zbrojne szalupy naszej flotyli naprawiane są z pomocą z rozkazu Króla.

Z Peterzburga d. 8. Września.

Paniąca Imperatorowa Jmć powróciła

onegdaj do stolicy z wód Plenen w Kurlandji.

Tegoż dnia był tu wielki pożar. Spaliły się stajnie gwardyi konney. Pomimo tegoż wiatru nie dozwolono jednak przez dobre sposoby do gaszenia bezczynność policyi daley rozszerzyć się ogniewi. Zapalone bydz miały przez nieostrożność iednego z furmanow. Dwa dni pierwey spaliły się szopy robotnikow około Kazańskiego Kościoła. Ogień nagle wszystkie ogarnął, ponieważ z cienkich tylko deszek były zrobione; lecz i tu nie dozwolila policya daley rozszerzyć się pożarowi.

Ministerium handlowe jest ukazem J. Imp. Mei zupełnie znieścione. Sprawy jego podzcelone są między ministrow skarbowego i wewnętrznego.

Urząd celny w Kronstadcie oznaymił, iż skończony rękomo Amerykański 93 bezkowoy okręt Albus, będzie więcey dajcemu na rzecz korony sprzedany.

Złota i srebrna moneta poszła znowu nagle w górę.

Z Kopenhagi d. 22. Września.

Sąd zdobyczowy uznał w tych dniach zabrany i przyprawadzony tu Amerykański okręt Le en, którego ładunek do 700 000 talarow jest szacowany, za wolny; lecz okręt, który go zabrał, odwoła się zapewne do wyższego sądn.

Porucznik i Kawaler Falsen, który z 2 armatniami łodziami i 4 zbrojnymi statkami z Falstrand do Lefstr wystąpił, przysłał tu pod d. 13 Września rapport o zdobyciu Angielskiego kutra *the Alban* o 18 działach. Walka trwała od godziny w pół do trzeciej do kwadransa na szofię. Pray podaniu się kutra, którego liny wszystkie postrzelne były, znalaziono na nimiego Kapitana Thomas i 5 Indzi zabitych; w żywych i porucznika, i masztajka, i lekarza, i sekretarza i 29 maty-

ku, w, pomiędzy któremi 5 ranionych. Podług
wysnania jeńców nie ma ten kuter jak 4 lata
i był jednym z najszybszych pływających An-
gielskich okrętów w wodach Duńskich.

D. 16 słyszano z Helsingera mocno z
dział strzelanie na zachodzie.

Od niejakiego czasu tak wiele niechęta
się tu Szwedów, iż nie mogą się w domach
zaizdnych pomieścić.

Szwedzki Jenerał major, Hrabia Rosen,
powracający z Paryża, przeprowił się d. 19 z
rana przez Sund na brzeg Szwedzki.

Stosownie do wyroku Królewskiego po-
zwolono teraz przytrzymanym w portach
Helsingerskich Amerykańskim okrętom z ładun-
kiem Duńskim odpłynąć.

Z Sztokholmu d. 14. Września.

Podług doniesień z Gifsteham pod d. 28
Sierpnia i 5 b. m. wysłano stamtąd d. 23 dwóch
gońców do Petersburga, a d. 24 przybył tam
jeden z Petersburga. D. 30 pobiegł porucznik
Sternberg gońcem do naszego wodza na
wyspach Alandskich. Przybyły tu w Ponie-
dziszek gońiec z Petersburga, pobiegł najpierw
do Oerebro.

Moiemaj, iż letni zamek Haga ustąpił
zostanie przyszłemu następcy trona na letnie
mieszkanie.

Z Pera d. 19. Lipca.

(Z Monitora.)

Hattiszerif, czyli własnoręczna odez-
wa W. Sultana.

Moiemu pierwszemu Naczelnikowi wia-
ry, W. Kapłanowi śmiertelnych (Mufti),
mojemu walecznemu Kaimakanowi bassy, mo-
im wysokim Ministrom, moim czei godnym
Płatom, moim szanownym Nauczycielom i
Profesorom teologii, wykładowcom Koranu
lub tradycy, moim Imanom, wielkim mie-
go dworu, siedmiu moim wojskowym korpu-

scm, wszystkim Agom (dowodcom), offi-
cerom i żołnierzom, moim sługom, &c.

Przesławszy wam wszystkim moje Ce-
sarskie pozdrowienie, macie także wiedzieć,
iż wiarodumni Moskwićini, ci nieprzyjaciele
naszey wiary, coraz bardziej obstaia przy u-
skutecznienu swoich zamachow, które w ze-
psutych swoich duszach utożyli. Tym koń-
cem ściagnęli wojnę na Cesarskie nasze mia-
sta i twierdze, i coraz daley rozszerzają się po
ziemi prawowiernych. Nie dosyć im, że stron-
nikow Muhameda bez różnicy wieku i płci
wszędzie kaydanami okładają i częste obdar-
tych braci naszych przestraczem do tego przy-
wiedli, iż z własnych domow nago do pustyni
niekają, gdzie wstyd, zadziwienie i wzdy-
chania są ich udziałem; ale nadto ci Moskwi-
ćini czynią jeszcze na piśmie tak zimne nie do
przyjęcia propozycye, że zamiast pożądanego
zblżenia się, postzedz w nich tylko można
za każdym wierszem przewrotne ich zamasty
i wyzywania do wieczney wojny. Ja z moicy
strony, zamiast zezwolenia na tak wielką zniewa-
ge, pokładam mocne i nieograniczone zaufanie,
iako w kotwicy naszey nadziei i naszego zba-
wienia, w dwóch następujących wyrazach Ko-
ranu:

" Bóg odwrócił się w tey chwili cokol-
wiek od was, ponieważ wiedział, że byliście
slabemi; ale skoro 100 odważnych ludzi po-
między sobą znajdziecie, tedy za pomocą Bo-
ską 200 nieprzyjaciół pobiecie. ,,

W innym miejscu mówi Bóg do Proro-
ka: " Wezwij prawowiernych do braju. Je-
żeli będzie choć 20 odważnych i wytrwałych
mężow, tedy ci zwyciężą 200, a jeżeli ich
będzie 100, tedy pobija 1000. ,,

Blagam pomocy Boskiej, wzywam du-
chownego wpływu, spieszę na plac zwycię-
stwa, dla stanowienia w osobie moicy prze-

dolej straży Muzulmanow. Jak tylko oznajmioną wam zostanie to moje postanowienie, zbrajajcie się na tę Cesarską kampanią, i donieście mi, co uczynić potrzeba, ażeby wszystko szło porządkie. Bo w trzecim miejscu wygłasza Koran:

"O wy, którzy uwierzyliście! wiedząc, iż kto w tym dniu obroci się tyłem do nieprzyjaciela, (wyjawszy, iż nadszedł do boju powroci i złączy się z korpusami prawowiernych,) ściągnie na siebie gniew Boga. Bramienie tych słów nie sierpi żadnej zwłoki, a jeżeliby się znalazł taki pomiędzy wami, który zastąpiłby na następującą grózbę Nieba: "O wy, którzy uwierzyliście! nie miejcie moich i waszych nieprzyjaciół za przyjaciół, i nieprzyympycie ich po przyjaźnielstwu, gdyż oni zaprzeczają tego, co wam wieczna objawiła prawda. Ten, który byłby zdolny do podobnej wzgardy, niechaj się od nas odłączy, bo za jedynymślanem poleganiem w Boskiej Opatrzności mściwy masz padość na nieprzyjaciół w ary."

Dodaję tu jeszcze, iż idąc przeciw nieprzyjaciółom, nie jest naszą myślą przywłaszczyć sobie owoce zwycięstwa. Uczynić tryumfującą wiarę Mułamela, zniszczyć zagony naszych nieprzyjaciół, nabyć zasługi w dopełnieniu niektórych upodobanych dzieł Boskich i ile możliwości przyłożyć się do świętowania jego woli, oto jest jedyny cel mojego usiłowania. Jesteście więc teraz w stanie sądzić o zamachach Moskwiwinow. Niech niech będą dzięki, prawowierni mieszkańcy dobrze strzeżonego mojego państwa potrafili oprzeć się nieprzyjaźnieli naszej religii. Kędy nam zato słowo, wsparcie i pomoc samego Boga. Niechaj będzie lub nie, przyjaźń nieznośne warunki? Od was wszystkich żądam rozważania tego pytania. Lecz, jeżeli te warunki

niezgodne są z zasadami naszej religii, i jeżeli jest naszą powinnością one odrzucić, tedy wszyscy wierni swoim obowiązkom Mułamanie powinni sobie wzięść za nieodmienną regułę swego postępowania następujące wyroczni słowa: "O wy, którzy uwierzyliście! sierpcie, oddajcie się, łączcie się w bojaźni Pana, a może się uratujecie." Niechaj wszelki pomiędzy nami nieprzyjaźń zniknie; kierujemy naszą mową i postępkien welle szlachetnych ustaw, a gdy łączne uderzymy na nieprzyjaciela wiary, pewnie go zwyciężymy. Lubo rozkazy, tyżące się mojej Cesarskiej kampanii, oznajmione już w obszernych moich krajach zostały, wszakże ma to jeszcze raz przez niniejszą Kalifa odezwę nastąpić, która od jednego do drugiego końca państwa ma być przez Tatarow (gońców) rozgłaszana. Każdy Naib, którego podlegli mieszkańcy nie uładzą się w drogę do wojska ma być z urzędem, równie jak kapitan złożony. Bez trącenia drogiego czasu nad niepotrzebnymi badaniami, życzeniami i nie nieznanymi porównywaniami teraźniejszego czasu z przeszłym, trudnić się każdy ma przygotowaniem i dostawieniem amunicyi i innych potrzeb wojennych, przestając na żywności, jaką okoliczności nadarszą, i spodziewać się zwycięstwa z rąk Nanywyższego. W czystości naszych zamiarów i wielkiej nadziei pomocy Boskiej, spieszymy w pole przeciw niewiernym! Krótko mówiąc w wszystkich urzędzeniach potrzebny jest najwyższy pospiech. Oby Boska Opatrzność dozwoliła dobrem jego sługom zwycięstwa i upokorzenia nieprzyjaciół! Tak niechaj się stanie! Doyście do prawdziwego celu od Boga zawiesła; wszelkie powodzenie od niego zależy! Zwycięstwo jest blizkie!

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W NIEDZIELĘ DNIA 7. PAŹDZIERNIKA 1810.

Z Warszawy d. 2. Października.

Do szczegółów podróży JO. Xcia Nassel^liego Wodza wojsk Polskich z Siedlec do Lublina, i bytności jego w tem mieście, dodamy jeszcze następujące, tą postą nam nadstane, i oprócz tych, o bytności jego w Zamościu i Puławach.

Z Lublina d. 23. Września.

D. 17 w nocy idąc Xiążę z Siedlec do Lublina, o milę od Łukowa wyrócony został z pojazdem tak szkodliwie, że lewe oko przez tłuczenie zamkniętem zostało i rany w czole dostał. Uścienie krwi osłabiło go, i nie dozwolito iechać dalej, i ledwo go do Kocka dowieziono, gdzie przez dzień 18ty i 19ty pozostał. D. 20 o 3ej po południu zjechał do Lublina. Opatrzony przez wojskowych urzędników zdrowia obzedeł, nie zważając na ranę, szpitala wojskowe, koszary i magazyny. Wieczorem, całe miasto, a mianowicie brama Krakowska, rzęsiłem światłem były oświetlone, i gdzie niegdzie transparenty jaśniały. Nazajutrz z rana przyjął odwiedziny władz publicznych, i nawzajem je odwiedził. O godzinie 2giej oglądał pułki 3ci piechoty, 1szy i 11ty jazdy, i kazał im czynić przez kilka godzin obroty. Obiadował u JW. Je-

nerała dywizyi Kamienieckiego, dowodzącego 3cim okręgiem wojskowym, na którym były władze cywilne. Xżę Prefekt departamentowy dał wielką wieszerczą z tańcami. — D. 22 czyniły znova powyższe pułki różne obroty, po których Xiążę prosto do Zamościa wyjechał.

Z Zamościa d. 26. Września.

D. 22 o 6tej wieczorem stanął Xiążę Wódz Naczelny w Zamościu, powitany o ćwierć mili od twierdzy przez Jenerała Hauke, cały Sztab i Officerow pułkow 13go piechoty i 16go jazdy. Nie chciał Xiążę dozwolnić, aby Officerowie iechali obok pojazdu, lecz wsiadłszy na konia, którego wziął od iędnego utana, wraz z niemi wjechał do twierdzy naszej. Zbliżającego się ku niemu powitało ze wszystkich dział wyrzucaniem. Zjechał do kwatery Jenerała Hauke, gdzie zastał Officerow szatog, i liczne grono Dami z okolicy przybyłych, i tamże obiadował. Nazajutrz obzedeł twierdzę, obejrzał koło niej roboty, pokazywane mu przez Jenerała Inspektora artyleryi Pelletier i Pułkownika Inżynierow Mallets, którzy tu wprzód zjechali. Zwiedził potem Xiążę koszary, szpitala, zbrojownię, magazyny i wszystkie domy wojskowe. Sta-

chał mszy woyskowej w kościele Kollegiaty obok grobu Wielkiego Zamoyskiego. Po mszy był na śniadaniu danym w koszarach przez Officerow pułku 13go piechoty. — O zgiey. a południa oglądał pułki 13ty piechoty i 16ty jazdy, i różne obroty wojenne czynił z niemi, a zrytek pojechał do Jasińska, o ćwierć mili od Zamościa, na podwieczorek, dany przez Officerow pułku 16go jazdy w tamtejszey oranżeryi, gdzie późno w noc tańcowano. D. 24 czynił Xiążę różne rozporządzenia tyżące się twierdzy, śniadał potem u Jenerala Hauke, od którego przy buku dział wyjechał na powrot do Lublina. — W dzień przyjazdu Xięcia do Zamościa, całe miasto było oświetlone z transparentami gdzie niegdzie, szczególnież zaś jaśniły koszary, które żołnierze pułku 13go piechoty oświetlił. Na piramidzie przed koszarami był wiersz mieniem tego pułku w trzech strofach, z których ostatnia takowa:

Wiadomych czynow nie trzeba powtarzać;
Wdzięczni z Narodem wspólnie Cię wielbiemy:
Gdy nowe będziesz wawrzyny miał stwarzać.
Pozwol, niech i my na nie zarobiemy.

Z Puław d. 23. Września.

Powrócił Xiążę z Zamościa do Lublina d. 24 o 6ty wieczorem i u Jenerala Kamiennieckiego obiadował. D. 25 pożegnany od wszystkich władz, o 11ty przed południem wyjechał i przed wieczorem tu stanął. Zjechał za nim, oprócz jego orszaku, Jenerałowie Kamiemiecki, Fiszer i Turao, Pułkownik Nowicki, Szef sztabu dywizyi 3go okręgu, i wielu innych officerow. Jak najuprzejmiej przyjeśli Xięcia tutajszce gospodarstwo, gdzie cała jego familia jest teraz zgromadzona. Nakazał był Xiążę przyciągnąć tu pułkowi 2mu jazdy dowodztwa Pułkownika Tyżkiewicza, który miał być lustrowanym w Kozieniech. Z tym czynił Xiążę wczoraj różne obroty wo-

jenne na kępie Puławskiej do 5ty trwające. Piękna tego pułku postawa, regularność w obrotach zajmowały oczy widzow liczenie zgromadzonych. Xiążę Feldmarszałek Czartoryski był obecnym na tych obrotach, które uwiebiał, a po nich całe grono officerow na obiad do siebie zaprosił — Dziś wyjechał Xiążę Wódz naczelny do Warszawy, a pułk zgi na dawne stanowisko powrócił.

Z Wiednia d. 21. Września.

Najjaśniejszy Cesarz nakazał względem poddanych królestwa Wirtemberskiego zachować najściślejszą wzajemność, tak, iż rzeczonym poddanym nie będzie z krajow Austryackich żaden majątek wydany.

C. K. niższej Austryi gubernium oznajmiło przez okólnik pod d. 16 Września r. b. że Najjaśniejszy Cesarz i Król gabinetowym swoim listem pod d. 14 b. m. do Prezesa nadworney kamery zezwolił najtąskawiej przeczył, iż także duchowne dobra, należące do będących jeszcze zakonow i klasztorow na rzecz skarbu za dobrą monetę sprzedane być mogą. Zyczący sobie zatem, które z rzeczonych dóbr nabydź tak krajowey, jako i cudzoziemey, mają się z oświadczeniem napismie ofiarowaney kwoty do prezydium niższej Austryi gubernium lub prośbę do nadworney kancelaryi skarbowey udać.

Xię psuniący Jan Lichtenstein złożył dostojność dowodzey C. K. 11toley Wiednia, którą J. C. K. Mość udzielił najtąskawiej Xciu Wirtemberskiemu.

Z Pragi d. 14. Września.

Wysokie stany królestwa Czeskiego zgromadzą się d. 8 Paździelnika r. b. na nadzwyczajny seym w tutajszym Królewskim zamku.

W cyrkule Berau przerabiają drogi na

gościńcie ku Lincowi, który w przeciągu dwóch lat będzie przez cały ten cyrkul ukończony.

Z Temeswaru d. 8. Września.

(Z Gazety Prezburskiej.)

Podług listów od granic Turckich Serwii i Rosyjanie znajdują się w przykrem położeniu. Pierwsi sprzykszywszy s bie wojnę mieli Jerzemu Petrowiczowi (Czerny) wypowiezieć posłuszeństwo, a drudzy byź znowu bardzo pobitemi. W. Soltan Machmut, za którym wszyscy zdania oręż dźwigać ciągną, wieorny swey przyśiędze na prośbę, chce, jeżeli tego potrzeba będzie, dla odparcia nieprzyjaciela z ziemi Turckiej, sprawać ieszcze przesła 100,000 Asyatyków, do czego wyszło już wezwanie do Naotli i wysp Archipelagu. W najnowszych dziejach Osmanow nie ma przykładu, żeby w Turczesz czyniono kiedy tak wielkie uzbrajania, jak teraz. Kapudan basza zabiera często na czarnem morzu Rosyjskie okręty, wiozące Rosyjskiemu woysku żywność i ammunicyę, co wielką czyni przeszkodę w działaniach tego woyska.

Z Konstantynopola d. 25. Sierpnia.

Niespodziewana odmiana zasła w ministerium tuteyszem. Kaimakan Hagi Halil basza został d. 11 nagle z urzędu złożony, a na jego miejsce dotychczasowy Zarabchane Emini, czyli prezydent mennicy, Szahir Ahmet Efendi, Kaimakanem mianowany i zaraz z zwykłymi obrzędami w prowadzony. Tszelbi Mustafa został prezydentem mennicy. Złożenie Hagi Halila nie pochodzi z niełaski, ale dla pedaszłego jego wieku i powraca na dawne rządztwo do Nikomedyi.

Woyska przechodzą ciągle przez naszą ściegę; w pierwszey połowie Sierpnia przeszedł tędy Chosrew basza z 8 do 10,000 wy-

bornego woyska z Nikomedyi i udał się ku Warwie.

Od woyska nadeszła tu ważna wiadomość o odparciu na początku Sierpnia nowego szturmie przeciw Ruszezukowi, i z urzędowego rapportu W. Wezyra oznaymiono o tem w treści eo następuje:

" Na początku Xięzycia Regeb (Sierpnia) Rosyjskie woysko oblegające Ruszezuk zamieniło się o godzinie 7 z rana (o 2 po północy) we dwie kolomny i przypuściło iedną kolomną od Saribayr czyli żoltey góry, druga od Ordon Kapoufsi czyli obozowey bramy powszechny szturm do szanów i bastyonow Ruszezuka. Z początku poszczęściło się nieprzyjacielowi wderzeć się w oba szanice Saribayr; lecz Ali basza i Boshak Aga dowodzący w twierdzy, tak dzielnie uderzyli na nieprzyjaciela, iż zwycięztwo przeważyło się na stronę woyska Muzulmanow. Niewierni odartemi i pobitemi zostali; wszystkie fossy zapelnione były ich trupami, a liczba urniętych głów wynosi do 4000. Jeden jenerał, kilku majorow, wielu officerow i 250 żołnierzy zabranemi w niewolę zostali. — Halil basza, który dowodził wystanym na wsparcie obleżęncow korpusem, natrafił przy wsi Bele, nie daleko Ruszezuka na nieprzyjacielski korpus mający do 7000 ludzi i 10 dział, i uderzył na niewiernych, którzy attaku walecznych naszych wojownikow nie potrafil dłużej, jak pół godziny wytrzymać i spieszno się cofnęli. Zabrano im cokolwiek jeńcow i wiele głów odeięto.

Ten sam goniec, który przywiozł wiadomość o Ruszezuku, doniósł, iż 40,000 Turckiego woyska poszło w pogoń za uchodzącym z obozu pod Kialidere woyskiem Rosyjskim; lecz nie wiadomo ieszcze co zrobi-

Turecka flota na czarnem morzu zoftata przez zwyczajne w tey porze roku poruszenie wody do kanału Konstantynopolskiego w pędzoną.

Rozmaite Wiadomości.

Hrabia Gottorp (Gustaw Adolf) wieśbawszy do kraju Rosyjskiego, wysiadł na

pierwszey stacyi do celnego domu w Polangen. W Westfalekim królestwie długi przez piędyńcze nawet prowincye zaciągnione. W ważane są długiem państwa.

Xzę Eckmül nie wie dzie tak prędko do Hanoweru.

D O N I E S I E N I A.

Rada Szkoły Główney Krakowskiej ogłasza, iż Katedra Literatury Polskiej, Łacińskiej i Francuzkiej w tuteyszej Szkole Główney z pensyą 6,000 zł. pol. wakuje; koby sobie życzył bydz Profesoorem tey Katedry, stosownie do warunkow iuz ogłoszonych przez Gasety, ma się zgłosić w przeciagu sześciu tygodni do tuteyszej Szkoły Główney. Oczem polecenia Rady Szkoły Główney mam honor uwiaidomć. W Krakowie d. 21 Września 1810 r.

X. Felix Jaroński, S. T. D. P. F. Z. S.

Przes Trybunału Cywil. Izey Instancyi Departamentu Krakowskiego, uwiadomionym będą przez rapporta od podsędkow Powiatowych odebrane, o niestawieniu się na miejscu swego urzędowania osob do tychże powiatow nominowanych, którym iuz dekreta nominacyi doręzone zoftaty, wzywa ninie, szym pomienionych Urzędników, aby w przesiągu dni 14 przed właściwym Sądem Pokoju się stawili, a ci, którzy z wykonaney przed Trybunałem przyśięgi urzędowey się nie wywiada, takow przed Sądem Pokoju złożyli i urzędowanie swoje tem pewniey rozpoczęli, gdyż inaczezy iako uchybiający przyiętym obowiązkom uważani i JW. Ministrowi sprawiedliwości doniesieni będą, oraz skutki tey opieszałości sami sobie przypisać będą musieli. Dan w Krakowie dnia 11 Września 1810 roku.

Nikorowicz.

Matakiewicz.

Dnia 17 Października r. b. i następnych dni od godziny 9tey do 12tey przed południem, a od 3tey do 6tey po południu za gotową srebrną monetę tu w Krakowie na Zamku pod liczbą 158 różne ruchomości iako to zegarek srebrny, suknie, pościel, bielizna, książki, szelki, komody i inne sprzęty po ś. p. JX. Wawrzeńcu Polaku pozostałe sprzedawane będą.

W Krakowie dnia 6 Października 1810 roku.

J. Kanty Kowalski, Burgrabia T. C. P. J. D. K.

Trybunał Cywilney Pierwszey Instancyi Departamentu Krakowskiego.

Po wysłuchaniu wniosku Ur. Prokuratora Królewskiego, wszystkim interessowanymi wieśdomo czyni, iż ekspedycye bywszego Sądu Szlacheckiego Krakowskiego, które dla rozwiązania urzędowania Komorników, stronom przyzwolonym doręczone bydz nie mogły Ur. Pisarszowi Trybunału tego Syktowskiemu oddane zoftaty, do którego po odebraniu tychże, strony interessowane zgłosić się maia i takowe za opłaconiem Stępla i Taxy odebrać będą mogły. W Krakowie d. 13 Września 1810 roku.

Jozef Nikorowicz.

Matakiewicz.

Ninieyszym niżej wyrakowy ma honor twiaidomić Prześwletną Publiczność, iż w ogrodzie Kościelnickim, znayduie się znaczna ilość drzewek owocowych szczeplonych i inakulturowanych, w różnych i dobrych gatunkach, w każdym czasie na sprzedaż, mianowicie jaśłonie wysokie po 1 zł. pol. karłowate 24 gr. Gruski wysokie po 1 zł. 6 gr. karłowate po 1 zł. pol. Wiśnie i śliwki po 15 gr. Tudiż akazyje białe po 24 gr. a kasztany i topole różne po 15 gr. W upłaconiu zł. ryń. za stote Polskie teraz przywznowane będą bez wydawania.

Ferdynand Schäffer, Ogrodnik.